

Son Nefes

– kadriye xoda · 13 Ağustos 2011

Son Nefes

dikti köydeki genç ağaçları,
çaktı ağaçların etrafına çitleri
inşa etti her kırık dökükleri
büyük bir sabırla
suladı meyve bahçesini,
kazdı tarlasını,
alnının temiz teriyle
geçindirirdi ailesini.
ekmişti toprağa kısmetini;
hasatta ağrırdı
tırmiğı tutan elinin bileği.
düşündü
bulutlarla, gevezelik etti
ve konuştu toprakla, ağladı
suyla...
bir gün, ayakları
ansızın büküldü,
şaşkınlıktan donakaldı

bıraktı tırmiğı

nefes almak için: soğuk terler
boşaldı alnından.
sürülmüş toprağa ve uyudu,
toprakla bir oldu...